

Bayer Zsolt: Maximilian Steinmann

2024 március 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

„A mama tönkretette a papát, ezért most mindketten börtönbe fogunk menni, ti pedig intézetben fogtok feln?ni.”

zt az az „ember” mondta a saját gyerekének.

Induljunk el innen.

Egy gyerek – kisgyerek – elhisz mindent, amit a sz?lei mondanak neki. Egy gyereknek – kisgyereknek – nincsen más orákulum, csak ?k. A sz?l?k. Akiket fenntartás nélkül, rajongva szeret, még akkor is, ha bántják. Éppen ezért nincsenek szavak a gyerekbántalmazásra, gyerekverésre, gyerekek fenyegetésére. Az asszony, a n?, a feleség bántalmazására, verbális és/vagy testi kínzására sincs – de aki a gyerekével is képes ezt megtenni, az valójában egy senki, aki nem méltó semmire.

Persze a kett? többnyire együtt jár.

Néztem, hallgattam Varga Juditot. Két dolog járt a fejemben mindvégig. Az Egy ágyban az ellenséggel cím? film, és egy nagyon közeli ismer?s, egy n?, egy asszony, aki ugyanezen ment keresztül a környezetemben. És hosszú-hosszú évekig t?rte, titkolta, magyarázta – els?sorban önmagának, miért is kell neki ezt elviselni. T?rte, titkolta, magyarázta, és megtanulta azt, hogy önmagát vádolja mindig. Kezdte elhinni, hogy ? tényleg értéktelen, semmire sem alkalmas, s a nélkül az állat nélkül, akivel együtt él, már nem is lenne élete. S persze abban a kapcsolatban is ott volt a háttérben a gyerek. Mint a bántalmazás másik alanya és tárgya, s a mindent elviselés indoka. Egy ágyban az ellenséggel. Lelki kielégülést él át az ember, amikor a film végén végre megdöglik az az „ember”.

Persze, az csak egy film. S mint ilyen, nem ültethet? át a való életbe. A Bosszúvágó sem ültethet? át Charles Bronsonnal, pedig sok-sok millió néz?, aki annak idején látta, azt gondolta magában a végén, „én is ezt tenném”. Miképpen az Egy ágyban az ellenséggel végén is ezt gondolja mindenki. De hát, az élet nem ilyen, az élet másmilyen, az élet egyszer?bb és bonyolultabb, sunyibb és heroikusabb, és ép esz?, ép erkölcs? ember nem képes úgy áthágni a törvényt, ahogy a f?h?sünk a filmben. Hanem csinálja, folytatja, t?ri, elviseli, ameddig csak lehetséges, vagy még tovább.

Nézem Varga Juditot. Ismerem, szeretem, tisztelem régóta. És ugyanolyan régóta tudtam, tudtuk, min megy keresztül, mit kell elviselnie, elt?rnie. Illetve csak azt hittük, hogy tudjuk. Mert most tudtuk csak meg valójában.

A mama tönkretette a papát, ezért most mindketten börtönbe fogunk menni, ti pedig intézetben fogtok feln?ni.

Hát ezt. Például ezt. S egy „embert”, aki késsel járkált a házban, egy „embert”, aki öngyilkosságot színlelt – sajnos ezek a gyáva patkányok soha nem ölik meg magukat –, egy „embert”, aki elhitette vele, hogy semmire sem alkalmas, semmire sem jó, semmire sem képes. ?, a n? – illetve csupa nagybet?vel: A N? –, aki diplomát szerzett, megtanult több nyelven beszélni, hegedült, focizott, szült három gyereket, s mindezek mellett még arra is maradt ideje, energiája, hogy szép legyen.

S ott élt vele egy csimasz, egy pondró, aki azt mondta neki, ennek a n?nek bírta ezt mondani els? gyerekük megszületése után, hogy

„mi van, nem bírsz összerakni egy normális magyar mondatot? Nem jártál nyelvtanórára? Szövegértési problémáid vannak?”

S amikor Judit sírva fakadt, ezt tette hozzá: „Sírjál, majd elmegy a tejed.”

Aztán meg titokban felvette a beszélgetéseit a feleségével.

Ismerjük ezt a típust. Egon Friedell is ismerte, így írt róla:

„Maximilian Robespierre, e gimnáziumi tanár, akit egyszerre démon szállt meg, aki zsarnokságát rendes viszonyok között a házaséletben élte volna ki, s aki diktatúrájához nem hozott otthonról egyebet, mint átlagos értelmet, gimnáziumi m?veltségének híg f?zetét, s a középszer? stréber jó hírnevét; már az iskolában osztályels? volt, és más korban vagy más országban az lett volna bel?le, ami az osztályels?kb?l lenni szokott: zugüggyvéd – kezdetben csakugyan ez volt –, községi tisztvisel?, könyvel? vagy rend?rségi besúgó, és az lett, ami csak abban a korban és

csak abban az országban lehetett egy osztályels?b?: a jakobinus Franciaország teljhatalmú önkényura.”

Igen, így. S persze Karinthy is ismerte ezt a típust, csak ? szelíden és humorral írta meg, s úgy nevezte, a Steinmann, a jó tanuló. A Steinmannokból lesznek rosszabb esetben a diktátorok. Akik zsarnokságukat rendes viszonyok között a házasságban élnék ki. Egészen eddig ez is abban élte ki. Volt felesége, áldozata most mondta el ennek a pokolnak a részleteit. És most, éppen most döntött úgy a mi Steinmannunk, hogy Robespierre akar lenni.

Már csak az a kérdés, hagyjuk-e, hogy bel?lünk a jakobinus Franciaország legyen.

Nézem ezt a nagyszer? n?t. Néha elsírja magát, de er?t vesz magán. Megszabadult. Volt hozzá ereje. Ehhez is volt.

A jakobinusok pedig most ?t kéri számon. A jakobinusok, akik eddig minden, még a legképtelenebb állításoknak is azonnal hitelt adtak, akik halálba kergettek színházi rendez?t, akik eltüntettek a szakmából másik színházi rendez?t és zseniális filmrendez?t (Megáll az id?), akik készpénznek vették, hogy a volt amerikai elnök húsz vagy harminc éve egy New York-i nagyáruház n?i fehérm?osztályának próbafülkéjében fényes nappal meger?szakolt egy n?t, ezek a jakobinusok most számon kéri Varga Juditot, bizonyítékokat követelnek t?le, és vigyorgó emojiakkal árasztják el a tragédiáját. És mindebb?l logikusan következ?en el?re felmentik a Steinmannjukat, a Robespierre-jüket, hiszen vért akarnak látni, vért akarnak inni, alig várják, hogy ocsmány, beteg lelkük f?terén m?ködésbe lépjen a guillotine. És Maximilian Steinmann ott áll szánalmas, nyomorult, felesleges élete vérmosta fokán, és önelégülten vigyorog. Most úgy érzi végre, hogy pondróból pillangó lett – pedig dehogy. Maradt és marad az, ami mindig is volt: egy gyáva, ócska, undorító, szar alak. Aki soha, egyetlen pillanatig sem érdemelte meg azt a n?t, akit megpróbált tönkre tenni.

És még ez, a tönkre tevés sem sikerült neki. Pedig ez lett volna élete f?m?ve.

Drága Judit, veled vagyunk. Számíthatsz ránk.

S üzenjük a jakobinusoknak: nekik sem fog sikerülni. Soha.

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyalátról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló

